Ч. 219. Пятниця 19 (6) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З ради державної. — Угорский сойм. — Австрийско-італіяньскі відносини. — Порозуміне між Англією і Росиєю. — Побільшуване японьскої армії.

Цілий вчерашний день вели ся в комісиї для реформи виборчої переговори, аби довести до порозуміня, однако безуспішно. В полудне появили ся вже вісти о закритю ради державної, о октройованю закона виборчого і т. ин. а тимчасом правительство без перерви трудило ся над доведенем до згоди між Німцями і Чехами. Пос. Мальфатті поставив в комісиї виборчої реформи посередне внесене, але ні Чехи ні Німці не хотять згодити ся на него, бо обі сторони пійшли за далеко в своїх жаданях. В парляментарних кругах гадають однако, що остаточно удасть ся найти дорогу до порозуміня і що комісия скінчить нині свої праці в згоді.

На передвчерашнім засіданю внесли інтерпеляциї між иншими: пос. Яворский в справі політичної адміністрациї в Галичині і пос. Брайтер в справі поліпшеня відносин маґазинових і стацийних помічників як і управильненя авансових відносин почтової служби. — П. Міністер кравєвої оборони ґен. Шенайх, відповідаючи на інтерпеляцию, заявив, що проєкт нової войскової процедури карної вже виготовлений, тільки ще нема порозуміня що до судової мови. П. Міністер війни предложив вже конкретні пропозициї обом правительствам. — Приступлено з дневного порядку до подрібної дискусиї над аптикарским законом і полагоджено его в цілости, принявши в другім і в третім читаню. Відтак приступлено до наглого внесеня пос. Беґайма в справі реформи службових відносин при почті і по промові внескодавця та пос. Штайнера, який заявив ся за наглостию, перервано дискусию. На дневний порядок слідуючого засіданя поставлено закон про контингентоване цукрових бураків.

В середу розпочала ся нова сесия угорского сойму а з нею доперва позитивна діяльність законодатна коаліцийного міністерства і коаліцийного сойму. Весняна, перша сесия теперішного сойму угорского, яка відбула ся на примиреню з Короною і покликаню до керми міністерства Векерлього, зійшла виключно на нищеню на всіх областях всяких слідів діяльности непарляментарного міністерства Февраріого і приверненю конституцийного ладу. При тій нагоді конституцийна більшість намагала ся зазначити всюди, що она єсть більшостию независимців, а то виявило ся в ухвалах про автономічну тарифу цлову і в договорі з Швайцариєю. Однако й тут показало ся, що економічні конечности мають більшу силу, як коаліция, тому коаліция була приневолена погодити ся з довершеними подіями і надала їм лише своє парляментарне пятно. Тепер доперва може угорский сойм приступити до виконаня богатої проґрами висловленої коаліцийним міністерством в престольній бесіді, і тоді виявить ся, чи коаліция, котра так завзято боролась ся против ліберального сторонництва і против міністерства Феєрваіого, буде мати силу і витревалість не лише руйнувати але й будувати. Условини до богатої діяльности законодатної може ніколи не були так користні, як тепер в коаліцийнім соймі. Сойм має таку значну більшість, як ніколи перед тим, бо властиво до парляментарної більшости належить мало що не весь сойм. Опозициї майже нема ніякої, а горстка немадярских послів висловила свою суперечність з правительственною проґрамою дуже лагідним способом. Правительство зложене з найвизначнійших і найспосібнійших представителів коаліциї і має не лише довірє коаліцийних сторонництв, але злучене з ними споминами спільної боротьби. Одначе всьо то має і слабі сторони. Коаліция зложена з ріжнородних живел, котрі крім спільних точок мають також свої окремі домаганя, а до

---

3)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

— Що ви нині робили? — спитала дочка по якійсь хвили.

— Я? — відповів він і з підозрінєм поглянув на свою дочку — а що я можу робити? Я надіяв ся, що зроблю малий інтерес. Старий крамар при Широкій улици то мій приятель. „Бенно Ґомер — сказав він до мене — ви честний, старий чоловік; даю вам отсей перстень, може ви его продасте“. Але мені не удало ся, хочеш его побачити? Диви ся.

Він подав їй тяжкий перстень і між тим як она уважно єму приглядала ся, не зводив він очий з дочки.

То був замітний перстень. Довкола тіла дитини вирізаного з слоневої кости, вила ся золота змия, котрої очи становили два червоні рубіни. Вистаючий язик був висаджуваний перлами. Ціла робота була незвичайно старанна і чиста.

— Чи то не пречудний перстень? — спитав отець.

— Справді, щось такого гарного я ще ніколи не бачила. Я пізнала би его між соткою подібних перстенів. А коли можна буде мені пійти до того старого? — спитала.

— Колись пійдеш.

Вже нераз отець обіцював їй, що возьме єї колись до свого приятеля, у котрого побачить богато хороших річий, але доси ніколи не виповнив обітниці.

— Він мусить вам дуже довіряти, тату, коли дає вам такі дорогі річи. А та рибка, яку ви мені недавно показували, була також така хороша.

— Він мені таки довіряє — відповів отець і знов старав ся вичитати з єї лиця, чи не має она якого підозріня.

— Ольго — відозвав ся нараз — чи ти пригадуєш собі на імя Алексія Лінера?

— Я ніколи такого назвиска не чула.

— То дуже небезпечний чоловік, мій смертельний ворог.

— Тату — крикнула дочка, налякана грізним і страшним поглядом вітця.

— Коли собі на него пригадую, попадаю в гнів; памятай же собі, що як би колись лучило ся нам яке нещасте, то можеш бути певною, що він буде тому винен.

— А щож ми єму зробили злого?

— Нічого, я перед кількома літами хотів єму раз помогти і та сьвідомість болить его; але не питай мене більше, я хотів тобі лиш сказати, аби ти перед ним стерегла ся.

— Ви нездорові, тату — відозвала ся Ольга лагідно — положіть ся до ліжка і забудьте ваш гнів.

Она взяла сьвітло і повела его до его комнатки, відтак поцілувала его і сказала єму „добра ніч“.

Она була милою і доброю дитиною, котрої цілим старанєм було то, аби о скілько можна осолодити старість свого вітця. Про его правдиву вдачу не мала она понятя, не знала, що отець, для котрого она всьо жертвувала, обманював єї і обдурював, що він жив під подвійним назвищем і що коли она собі від уст віднимала, аби лиш єму догодити, він нераз в ночи годинами лежав в постели і тішив ся в думці з своїх богатств.

Ольга втратила вчасно матір і ще малою дитиною віддав єї отець до одного заведеня сиріт, де она полишила ся до 15 року свого житя. Она знала лиш тілько, що єї отець називає ся Бенно Баль і єсть золотничим челядником, між тим як він в дійстности називав ся Ґомер.

Якийсь час по єї виході з дому сиріт старав ся він сам о єї удержане, коли замітив, що его дочка уміє добре працювати, виробив їй добре місце в одній конторі і жив чим раз більше з єї ласки.

Дім, в котрім они мешкали, належав до него, але він уважав як найпильнійше, аби Ольга о тім не довідала ся та щоби гроші на чинш все мала готові в означенім часі. Він брав їх від неї з приміткою, що ще того самого дня занесе їх господареви.

— Чи маєш гроші на чинш? — спитав Ґомер одного рана, недовго по описаній розмові.

— Маю, але скажіть вже раз властителеви, що коли він не дасть потрібних направок, то ми відтягнемо єму з чиншу.

— От, не говори, чинш і так не великий.

— Мені здасть ся, що платимо досить дорого.

— Ти того не розумієш.

того велике число коаліциї робить еї тяжким тілом. Правительственна проґрама найшла признане сойму, але она обмежена також умовами з Короною, на яких оперте теперішне правительство. Хоч ті умови з Короною найшли згоду коаліцийних сторонництв, то ще не можна мати певности, чи не виринуть ріжниці поглядів між правительством, а поодинокими коаліцийними сторонництвами, особливо независимцями. Особливо що до войскових справ не всі сторонництва коаліцийні згоджують ся з деякими обмеженями, які наложені умовами з Короною, а особливо независимці підчас послідної сесиї делеґацийної дали ся лише по великих заходах міністра президента Векерлього втихомирити. Ще супротив Векерлього почувають ся независимці до певних зобовязань, але не хотять накладати собі ніяких обмежень супротив спільного міністерства. Вже тепер можна виміркувати, що в слідуючій сесиї делеґацийній піднесуть ся знов нові напасти на спільне міністерство. Підносять ся независимцями навіть домаганя що до складу самої делеґациї. Але й на инших областях проявляють ся ріжниці між правительством а коаліциєю. З того видко, що теперішне правительство Угорщини буде мати тяжку задачу, аби завести в краю лад і повести керму державну певно і спокійно.

Від довшого часу австрийскі і італіяньскі ґазети обговорюють взаїмні відносини Австриї до Італії. Прасова кампанїя тревала майже цілий рік і могло би здавати ся, шо взаємини між обома дотеперішними союзниками так погіршили ся, що війна є не неминуча. Італіяньскі дневники виділи вже австрийске войско в альпейских долинах над італіяньскою границею, чекаюче лише на знак, щоби впасти до Італії; віденьска праса била в дзвін тревоги, що італіяньска іредента готовить похід против Австриї і мобілізує загальне ополчене всіх здібних до служби. В наслідок тих голосів і відносини обох держав без видимої причини охололи. Однака тепер проявляє ся в тім напрямі реакция. Поважний дневник „Popolo Romano“, засягнувши інформаций в правительственних кругах, заявляє, що італіяньскому правительству і не снить ся виступати з тридержавного союза і союз той, о скілько шось нового не зайде, буде в р. 1908 продовжений знов на дальших 6 літ. Що дотикає австро-італіяньских відносин, то охололи они в наслідок акциї італіяньскої і австрийскої праси. Та заява всеж таки доказує, що в Італії проявляють ся сильні анти-австрийскі стремлїня, коли правительство мусить з ними числити ся і ослаблювати їх при помочи півурядових заяв. По тій заяві правительства італіяньска праса ще острійше заговорила. Доказує она, що послідний розказ до маринарки австрийского адмірала Монтекуколя зовсім явно вказує австрийскій фльоті метою зницнене італіяньскої фльоти. Набирає то тим більшого значіня, що той розказ видав він по порозумїню з австрийским наслідником престола. Дальше вказує праса, що в австрийских офицерских кругах голосно говорять ся о війні з Італією, і що Австрия заєдно зброїть ся над границею. Видко з того, що мимо успокоюючих заяв італіяньского правительства публична опінія Італії під впливом праси не перестає бурити ся.

Між Анґлією а Росиєю зачинає чим-раз більше приходити до порозуміня, бодай в декотрих спірних квестиях. Передусім справу Тибету, котра від давна була костию незгоди між обома державами, управильнено на засаді: не мішати ся до внутрішних тибетаньских справ. Від тепер Даляй-Лама, ослонюваний до недавна могучою росийскою опікою, буде полишений власній доли і не одержить від Росиї ніякої помочи. Тепер ведуть ся переговори що до другої спірної справи, іменно що-до відносин до Персиї. В Тибеті Росия властиво не має ніяких інтересів; за те в Персиї має і то досить поважні, і тому рішене тої справи далеко труднїйше. Тут не дасть ся перевести засада, щоби у внутрішні справи Персиї не мішатись, і імовірно скінчить ся на поділї Персиї на дві сфери інтересів: північну росийску і полудневу анґлійску. В фінансових перских справах мають від тепер обі держави поступати згідно. Найближша перска позичка буде полагоджена спільно між Росиєю і Анґлією. Коли обі держави доведуть до порозуміня в перскій справі, то тоді, здаєть ся, розпічнуть ся переговори в справах близшого Веходу.

З далекого Веходу приходять вісти о безнастаннім збільшуваню японьскої армії. Утворено доси 4 нові дивизиї, з котрих дві стоять в Кореї, а дві в Порт-Артурі і на Квантуньскім півострові. Французскі ґазети доносять, що японьске правительство має незабаром виставити ще 4 дивизиї. Доси слаба японьска кінота має бути здвоєна. Та на тім зброєня Япону не кінчать ся. Має бути утворених 10 бриґад тяжкої артилериї, заосмотрених в 300 армат великого калібру; мають бути значно побільшені технічні відділи; замість дотеперішних $6^1/_2$-міліметрових карабінів мають бути заведені нові, ліпші. Рівнобіжно з побільшенем армії скріпляє ся і фльота. Ті зброєня, доконувані в хвили, коли японьскі фінанси не є в найліпшім станї, дають привід до ріжних здогадів.

— Може бути — відповіла она добродушно — впрочім я й так незабаром найму собі инше мешкане.

— Ти хочеш випроваджувати ся? То не може бути — скрикнув старий збентежений. — Я вже привик до того дому і я за старий вже, аби де инде устроювати ся. Ні, радше заплачу тут кілька марок чиншу більше.

— Поки що, тату, не говорім о тім, але коби знали, який я маю хороший плян, а коли він удасть ся, то не одно змінить ся.

— Ти не можеш робити ніяких плянів — відповів старий непривітно.

— Алеж то лиш для вашого добра. Буду мати нагоду більше заробити, а тоді буде і вам ліпше.

— В тім мусить бути щось иншого — відповів старий недовірчиво. — Я гадаю, що ти думаєш більше о своїм судженім і о весілю як о менї і бажав би, аби ти его цілком покинула.

Позаяк еї бесїда лиш більше дразнила вітця, Ольга замовкла і збирала ся до відходу.

— Чомуж не відповідаєш? — спитав отець нетерпеливо.

— Коби ви лиш могли позбути ся свого упередженя до Ральфа; ви робите єму кривду.

— Він не для тебе; его походжене не подобає ся менї.

— Знаєте его родину?

— Всї люди знають, хто они. Але тепер давай чинш.

— Чи потребуєте більше гроший від вашого малого касиєра? — спитала Ольга жартом і подала єму руку на прощане.

— Ні, нині ні, але ось тут маєш той лист, о якім я говорив.

Сказавши то, подав дочці великий лист з кількома печатками.

— Властиво то для мене велика покуса — сказала Ольга ховаючи лист. — Що ви менї віддаєте все лист, який я не сьмію отворити; знаєте, колиб я була така цікава, як то о женщинах оповідають, то була би певне вже давно лист перечитала.

— Я тїшу ся, що ти учила ся друкарства — відповів старий загадочно, так, що дочка здивувала ся.

— Щож то має спільного з листом? — спитала зачудована.

— Колись, як я умру, віддасть то тобі ще добрі услуги — то було всьо, що він відповів.

— Я вже іду, тату, бувайте здорові — сказала Ольга і пійшла сходами на долину.

Але коли вже була на долинї, щось еї спонукало, вернути ще раз до вітця. Він був такий пригноблений і розстроєний, що їй видало ся, що мусить бути хорий.

— Не будьте такі сумні, тату — сказала она і поцїлувала его. — Настануть ще й для нас ліпші часи.

— Ти добра дитина, Ольго — відповів старий зворушений і поцілував еї.

Та мала скількість любови в его старім, зморщенім серци належала безперечно до его доброї, терпеливої дитини.

— Я не все був такий супротив тебе, як повинен був бути, але не суди мене за остро — відозвав ся до неї.

— Я вас не осуджую, тату; противно, гадка, що ви вскорі не будете мусїли так мучити ся, аби що заробити, робить мене щасливою.

Вкінци відійшла.

— Чи сказати їй? — питав старий сам себе.

Миле поведене і доброта его дочки справдї тронули его, его закаменїле серце забилось живійше.

Але чи она справдї була би в силі задержати тайну, чи може зробила би так, як другі жінки, що викидають гроші на одіж і прибори?

— Ні — рішив ся і потряс головою — ні, вправдї она добра дитина — еї мати була така сама — але відкрити їй мою тайну не можу.

Вскорі по тім пійшов старий до свого другого дому.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 18-го жовтня 1906.

— **Конференция австрийских епископів** вислала з Відня на руки кардинала Рішарда в Парижи письмо з висловом щирого жалю в причини борби з Церквою у Франциї і подив для францускених епископів за їх згоду, привязане до сьв. Столиці і оборони ненарушимих прав Церкви. Письмо висловлює дальше желане для француских епископів, а кінчить ся заявою, що австрийскі епископи будуть молити Бога, аби ворожі затії не вийшли на шкоду католицкого населеня Франциї.

— **Дрібні вісти.** Населене міста Львова виносило в послідних часах на основі урядових виказів 176.486 душ. — В Дрогобичи лютить ся шкарлятина. Від цьвітня с. р. було там 280 случаїв смерти наслідком сеї пошести. — В Станиславові напив ся карболевої кислоти в самоубийчім намірі судовий офіциял, Антін Зайле і мимо лїкарскої помочи по кількох днях помер. Причиною самоубийства була нагана старшини за залеглости в бюрі.

— **Товариство „Руска Бесїда“ в Терноподи** устроює в неділю дня 4 падолиста великі вечерниці з нагоди отвореня нового льокалю. В проґраму входить часть вокальна, а відтак танці при музиці войсковій. Початок точно о год. 8-ій вечером. Стрій вечерковий. Вступ 2 К від особи.

— **З'їзди почтових урядників.** В неділю, 14 с. м. відбулись у всїх більших містах Австриї збори почтових урядників, між иншими й у Львові та Кракові, на котрих рішено однодушно домагати ся від правительства заведеня автоматичного аванcу, скороченя літ служби на 35, реформи дисциплїнарного поступованя заведенем дисциплїнарних судів з дисциплїнарним трибуналом на чолї, законного управильненя відпусток і відпочинків в неділї та сьвята. О здїйснене тих домагань має старатись централне товариство почтових урядників у Відни.

— **Фальшивий алярм.** Передвчера вечером о год. $7\frac{1}{2}$ заалярмовано львівску пожарну сторожу, що горить фабрика дахівок і кафель проф. Левиньского при ул. Крижовій. Сейчас вигхав в ту сторону трен пожарної сторожи і мало що не впав в розкопаний глубокий рів на ул. Крижовій, де закладають канали. Звідтам мусів завернути і шукати иншої дороги до пожару, котрий, здавало ся, є не дуже далеко. Тимчасом горіла якась шопа в Кульпаркові, котрий не належить до пожарного округа львівского, тому пожарний трен навіть не доїздив до місця огню.

— **Зміни в ґарнізонах.** Один баталіон 40 полку піхоти з Ярослава мав бути перенесений до Ниська, а стоячий вже там 4-тий баталіон стрільців вибере ся на постійний побут до Горлиції. Драґони з Ланьцута відходять, а на їх місце мають прибути гузари з Ярослава, але тілько на короткий час, бо відтак має бути сюди перенесена дивізия 3-го полку уланів краєвої оборони із Самбора.

— **Замах на листоноса.** Дня 16-го с. м. рано в Триєсті напав і ранив якийсь злочинець в цїли ограбленя в однім тамошнім домі листоноса Великоня. Перехожі сполошили опришка і він утік. Тяжко раненого листоноса відвезено до шпиталю. Мав він при собі 8000 корон і переказ на 4 корони для доручення в згаданім домі. Позаяк поданого на переказї адресата нема в тім домі, то можна здогадувати ся, що згаданий переказ стоїть в звязи зі злочином.

— **Арештоване ґувернантки.** Львівскі часописи доносять: В двох домах маючих людий у Львові, а перед тим на провінциї, була занята яко ґувернантка одна Француженка. В часї єї служби в тих домах довершено цїлого ряду крадежи диямантів значної вартости, а вкінци попадено на слїд виновниці крадежи, котрою була та ґувернантка. Передвчера арештовано злодійку, однако з огляду, що — як здогадують ся — злодійка мала у Франциї спільника, при помочи котрого заставляла там крадені дорогоцїнности, держить поліция слїдство в тайнї, аби того спільника не сполошити оголошуванєм подробиць слїдства.

— **Убийство дитини.** З Бібрки доносять, що в селї Суходолї попала жандармерия на слїд убийства дитини. По довгих глядапях викрито закопане в тамошнім лїсї тїло дитини, котра від двох тиждпів там лежала. Матїр, Марию Подкович, котра дитину убила, арештовано.

— **Ґоркий в Америцї.** Англїйскі дневники доносять з Ню-Йорку, що российский письменник Максим Ґоркий наслїдком ворожої єму аґітациї найшов ся в Америцї без средств до житя і живе лише з доходів своєї приятельки Андреєвної, котра приняла посаду касиєрки в ресторациї. Ґоркий вертає незабаром до Европи.

— **Ворог подружа.** В борбі за розводами бере живу участь социялїстичний посол Шумаєр. Того самого дня, коли часописи принесли єго промову за розводом, лучило ся, що дневник Deutsches Volksblatt подав скандалїчну подію з супружого житя того посла, котрий жадає, аби супруже було звичайним контрактом можливим до розвязаня. На одній з найрухливійших улиць дїльницї Мариягільф стала ся після того дневника така пригода: З дому, де містить ся редакция социялїстичної ґазети, якої редактором єсть Шумаєр, вийшла женщина з дитиною на руках. Ледви она вихилила ся з брами, прискочила до неї законна жінка Шумаєра, спіймала за коси та молотила кулаками по спинї і ганьбила послїдними словами. Напастована не стояла також безчинно. Бійка була завзята і тревала чверть години, поки товпа цїкавих видців не розділила обох закукурічених баб. Показало ся, що тою женщиною з дитиною на руках була любовниця Шумаєра, а жінка Шумаєра хотіла пімстити ся на ній за те, що задля любовницї покинув єї муж. Шумаєр бачив ту цїлу сцену з вікна редакциї, але на улицю не вийшов.

— **Незвичайний заклад** виграв в Туринї славно-звістний скрипкар Віллї Бурместер. В часї пиру в єго честь один з присутних доказував, що правдивий артист з'уміє на звичайній добрій скрипцї грати так само красно, як на скрипцї Страдіварія. Присутний при тім купець скрипок Антоніо Бонеллї, запротестував против того і зобовязав ся виплатити 20.000 лїр на добродійні цїли, коли Бурместер докаже тої штуки. Бурместер приймив заклад. Принесено отже цїлком нову скрипку і скрипку Страдіварія. З обома інструментами і трема сьвідками сїв Бурместер за стїною і грав пів години, зміняючи скрипку що кілька хвиль, а присутні в сальонї разом з Бонеллїм не уміли нї разу рішучо сказати, чи Бурместер грає на Страдіварію чи на звичайній скрипцї.

— **Вибух в копальни.** Сими днями лучила ся експльозия ґазів в англїйскій копальни Вінґар. Експльозия була незвичайно сильна. На щастє в часї вибуху лише не велике число робітників було під землею. Величезні товпи людий окружають місце катастрофи. Доси добуто з під землї 30 трупів.

— **Самоубийство ученика.** Дня 15 с. м. — як доносять з Тернополя — ученик III-ої кляси рускої ґімназиї, Постригач, син зарібника, кинув ся під колеса поїзду і погиб на місци. Причиною самоубийства було — як доносять з Тернополя — прогнанє з ґімназиї за те, що побив ся з якимсь шевским термінатором. Єсть то вже в сїм роцї четвертий случай самоубийства ученика в згаданій ґімназиї.

† **Помер** Казимир Витославский, соймовий посол, аптикар і бурмістр міста Коломиї, дня 16 с. м.

Чи не продає хто хати з городом в горах або на Підгірю близько лїса і ріки а почта в місци? Хоче купити емеритований учитель. Близша відомість у Поповича в Жовтанцях, почта в місци.

Телеґрами.

Кронштадт 18 жовтня. Вчера арештовано тут 5 осіб, котрі мали при собі бомби. Один з підозріних вспів утечи.

Ростов 18 жовтня. На основі вироку суду полевого розстріляно тут участників нападу на контору Фрідберґа: 3 християн і 3 жидів.

Варшава 18 жовтня. Онегди вечером перевела поліция богато ревізий на Новім сьвітї і краківскім передмістю. Арештовано богато осіб.

Варшава 18 жовтня. Вчера на Налевках кількох опришків напало на прохожих, а покалїчивши поліциянтів, сховонили ся до одного склепу. Візваний войсковий патроль дав сальву, при чім погибло кілька осіб.

Лодзь 18 жовтня. Потягнено в дорозї адміністрацийній до одвічальности 4 фабрикантів за виплачене страйкуючим робітникам заслуженини за час страйку.

Петербург 18 жовтня. Вчера прибув сюди кораблем цар з царицею і відвідав стоячий на якорі при Николаївскім мостї яхт „Стандард“. Цар приймив вчера на авдиенциї бувшого президента міністрів князя Сьвятополк-Мирского.

Москва 18 жовтня. Увязнено тут вчера Болгарина, названцем Киреб, у котрого в мешканю знайдено склад бомб.

Білгород 18 жовтня. Президент міністрів Пасич відчитав вчера в палатї скупштини королївский указ, відкриваючий нову скупштину, почім посол Косованич з правительственної партиї вніс інтерпеляцию о торговельних договорах, а посол Требенович в справі признаня 500.000 денарів на вишукане нових торговельних доріг. Посли народної партиї внесли інтерпеляциї в справі відносин до Австро-Угорщини і в справі замовленя армат.

Курс львівский.

Дня 17-го жовтня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	570·—	580·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	100·—	100·70
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	97·80	98·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	99·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	97·90	98·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·—	99·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	100·80	101·50
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·30	98·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·60	98·50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·40	96·10
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·75	48·75
Угорскі черв. хреста . .	28·—	29·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	55·—	60·—
Базилїка 10 кор. . .	21·35	23·35
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).